

(B. Sp. 1291) afgiven $1\frac{2}{3}$. (Ordfører: Gustav Pedersen). 2. Beh. $1\frac{6}{8}$ (F. Sp. 4175). 3. Beh. $1\frac{7}{8}$ (F. Sp. 4228). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $2\frac{0}{8}$ (L. Sp. 748). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (H. C. Andersen, Buhl, A. P. Hansen, H. P. Johansen, Josiassen, Rs. Jørgensen, N. K. Kristensen, Lange, Carl F. Madsen, Rasmussen Flemløse [Formand], Rasmussen [Skovlund], Rytter, Stein, Stumph og Veistrup). Betænkning (B. Sp. 2077) afgiven $\frac{2}{4}$. (Ordfører: Rasmussen Flemløse). 2. Beh. $\frac{3}{4}$ (L. Sp. 975). 3. Beh. $\frac{3}{4}$ (L. Sp. 986). *Tilbagesendt til Folketinget*. Udvalgets Erklæring (B. Sp. 2103) afgiven $\frac{4}{4}$. Eneste Beh. $\frac{6}{4}$ (F. Sp. 5151). *Loven stadfæstet 7. April 1936*. (Lov-Tid. Nr. 114).

Som et Led i et Komplex af Skatter med det Formaal at skaffe Dækning for en Del af Underskuddet paa Finansloven for 1933—34 og den af forskellige Kriselove foraar-sagede Udgiftsforøgelse gennemførtes ved Lov af 16. Maj 1933 (Aarbog 1932—33, Side 151) en *50 pCt.s Forhøjelse af Afgiften paa Arv, som tilfalder andre end Ægtefælle og Afkom eller Adoptivbørn*. Gyldigheden af denne Lov, der udløb den 31. Oktober 1936, og hvis aarlige Udbytte er anslaaet til 2,6 Mill. Kr., er nu forlænget til *31. Marts 1937*.

Det af *Finansministeren* fremsatte Lovforslag gik ud paa en Forlængelse af Lovens Varighed til Udgangen af Aaret 1939, og Forslaget var motiveret med, at der, selv om Kriselovene var bortfaldet, siden var gennemført Foranstaltninger, der stillede saa store Krav til Statskassen, at det vilde være nødvendigt at bevare denne Indtægtskilde.

I *Folketinget* blev Lovforslaget anbefalet af Ordførerne for Regeringspartierne og Det frie Folkeparti, medens Venstres Ordfører erklærede, at Partiet vilde stille sig reserveret, saa længe Regeringen ikke syntes at ville gaa ind i Realitetsforhandlinger om Venstres Forslag angaaende Lettelser for Landbrugserhvervet, og de Konservative gik imod Lovens Forlængelse, ligesom de havde stemt imod selve Loven af 16. Maj 1933. Lovforslaget gennemførtes uforandret med 62 Stemmer mod 22 — Venstre undlod at stemme.

I *Landstinget* enedes imidlertid Regeringspartierne og Venstre om et af Finansministeren tiltraadt Ændringsforslag, hvorved Lovens Gyldighedsperiode forlængedes til Udgangen af Finansaaret 1936—37. Venstres Medlemmer henviste i Betænkningen til, at den vedtagne Finanslov indeholdt Indtægter, svarende til den foreslaaede Ændring af Lovens